Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/478 RENDELETE**

(2015. március 11.)

a behozatalra vonatkozó közös szabályokról

(kodifikált szöveg)

(HL L 83., 2015.3.27., 16. o.)

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 330., 2015.12.16., 57. o. (2015/478)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/478 RENDELETE

(2015. március 11.)

a behozatalra vonatkozó közös szabályokról

(kodifikált szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) A 260/2009/EK ([3]) tanácsi rendeletet jelentősen módosították ([4]). A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.

(2) A közös kereskedelempolitikát egységes elvekre kell alapozni.

(3) Az Európai Közösség megkötötte a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó megállapodást. A megállapodás 1A. melléklete tartalmazza – egyebek között – az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményt (1994. évi GATT), valamint a védintézkedésekről szóló megállapodást.

(4) A védintézkedésekről szóló megállapodás megfelel az 1994. évi GATT, különösen a XIX. cikkben foglalt rendelkezések tisztázására és megerősítésére vonatkozó igénynek. A megállapodás szükségessé teszi az e szabályoknak nem megfelelő olyan védintézkedések eltörlését, mint az önkéntes kiviteli korlátozások, a szabályos marketingintézkedések és egyéb hasonló behozatali vagy kiviteli intézkedések.

(5) A védintézkedésekről szóló megállapodás a szén- és acéltermékekre is vonatkozik. A behozatalra vonatkozó közös szabályok – különös tekintettel a védintézkedésekre – ezért ennek megfelelően ezekre e termékekre is vonatkoznak, azon lehetséges intézkedések sérelme nélkül, amelyek értelmében valamely megállapodást kifejezetten a szén- és acéltermékekre kell alkalmazni.

([1]) 2014. december 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) Az Európai Parlament 2015. február 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. március 2-i határozata.
([3]) A Tanács 260/2009/EK rendelete (2009. február 26.) a behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 84., 2009.3.31., 1. o.).
([4]) Lásd a II. mellékletet.

▼B

(6) A 517/94/EK tanácsi rendeletben ([1]) felsorolt textiltermékekre uniós és nemzetközi szinten különleges elbánás vonatkozik. Ezért ezeket a termékeket e rendelet hatálya alól ki kell zárni.

(7) A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a behozatal alakulásából származó minden olyan veszélyről, amely uniós felügyeletet vagy védintézkedések alkalmazását teheti szükségessé.

(8) Ilyen esetekben a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a behozatal feltételeit, a behozatal alakulását, a gazdasági és kereskedelmi helyzetek különböző vonatkozásait, valamint – szükség esetén – az alkalmazandó intézkedéseket.

(9) Amennyiben a korábbi uniós felügyelet kerül alkalmazásra, akkor az érintett termékek szabad mozgásának engedélyezését egységes feltételeknek megfelelő felügyeleti okmány bemutatásától kell függővé tenni. Ezt az okmányt – az importőr egyszerű kérelme alapján – meghatározott időtartamon belül a tagállamok hatóságainak kell kiállítaniuk, anélkül azonban, hogy az importőr ezáltal behozatali jogot szerezne. A felügyeleti okmány ezért csak addig érvényes, amíg a behozatali szabályok változatlanok maradnak.

(10) A tagállamoknak és a Bizottságnak az uniós felügyelet eredményeit a lehető legteljesebb mértékben ki kell cserélniük.

(11) A Bizottság feladata az Unió érdekei által megkívánt védintézkedések meghozatala. Ezen érdekeket teljes egészükben figyelembe kell venni, különösen az uniós termelők, felhasználók és fogyasztók érdekét is beleértve.

(12) A WTO valamely tagja elleni védintézkedések csak akkor vehetők figyelembe, ha az érintett terméket olyan megnövekedett mennyiségben és olyan feltételek mellett hozzák be az Unióba, amelyek a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékek uniós termelőinek komoly kárt okoznak, vagy ilyen károkozással fenyegetnek, kivéve, ha a nemzetközi kötelezettségek az e szabálytól való eltérést lehetővé teszik.

(13) A „komoly károkozás”, a „komoly károkozással való fenyegetés” és az „uniós termelők” kifejezéseket meg kell határozni, és pontos feltételeket kell előírni a kár megállapítása érdekében.

(14) Minden védintézkedés alkalmazását vizsgálatnak kell megelőznie, azzal a fenntartással, hogy sürgős esetekben a Bizottságnak jogában áll ideiglenes intézkedéseket alkalmazni.

(15) Részletes rendelkezéseket kell hozni a vizsgálatok megkezdéséről, a szükséges ellenőrzésekről és szemlékről, az exportáló országoknak és az érintett feleknek az összegyűjtött információkhoz való hozzáféréséről, az érintett felek meghallgatásairól, valamint az érintett felek nézeteinek kifejtésére szolgáló alkalmakról.

([1]) A Tanács 517/94/EK rendelete (1994. március 7.) az egyes harmadik országokból származó textiltermékek kétoldalú megállapodások, jegyzőkönyvek, egyéb megállapodások vagy egyéb különleges közösségi importszabályozás hatálya alá nem tartozó behozatalának közös szabályairól (HL L 67., 1994.3.10., 1. o.).

▼B

(16) A vizsgálatokra vonatkozóan az e rendelet által előírt rendelkezések nem érintik a szakmai titoktartásra vonatkozó uniós, illetve nemzeti szabályokat.

(17) Annak érdekében, hogy az érintett gazdasági szereplő jogbiztonsága növekedjék, az is kívánatos, hogy a vizsgálatok megkezdésére és az intézkedések szükségességéről szóló határozatok meghozatalára vonatkozó határidők megállapításra kerüljenek.

(18) Amennyiben a védintézkedések kontingens formájában jelennek meg, ez utóbbi szintje alapvetően nem határozható meg alacsonyabban, mint egy legalább hároméves reprezentatív időszak behozatalainak az átlagos szintje.

(19) Azokban az esetekben, amikor egy kontingens felosztásra kerül a szállító országok között, minden egyes ország kontingense az országokkal kötött megállapodás útján vagy egy reprezentatív időszak behozatali szintjére való utalással határozható meg. Lehetőséget kell adni mindazonáltal az e szabályoktól való eltérésre, amennyiben komoly károkozás és a behozatal aránytalan növekedése áll fenn, feltéve, hogy a WTO védintézkedésekkel foglalkozó bizottságának a keretében megfelelő konzultációra kerül sor.

(20) Meg kell határozni a védintézkedések leghosszabb időtartamát, továbbá meg kell határozni az ezen intézkedések kibővítésére, fokozatos liberalizálására és felülvizsgálataira vonatkozó különös rendelkezéseket.

(21) Meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek fennállta esetén a WTO fejlődő tagországából származó termékkel szemben védintézkedés nem hozható.

(22) Az Unió egy vagy több térségére korlátozódó felügyeleti vagy védintézkedések alkalmasabbak lehetnek, mint az Unió egészére vonatkozó intézkedések. Azonban ezeket az intézkedéseket csak kivételes esetben és akkor lehet engedélyezni, ha nincs más megoldás. Biztosítani kell, hogy ezek az intézkedések ideiglenesek legyenek, és a belső piac működését a lehető legkevésbé zavarják.

(23) A behozatali szabályok egységességének érdekében az importőröktől megkívánt alaki követelményeket egyszerűsíteni kell, és az áruk elvámolásának a helyétől függetlenül egységessé kell tenni. Ezért kívánatos annak biztosítása, hogy minden alaki követelményt az e rendelethez mellékelt mintának megfelelő formanyomtatvány alkalmazásával teljesítsenek.

(24) Az uniós felügyeleti intézkedésekkel összefüggésben kiállított felügyeleti okmányoknak az azt kiállító tagállamtól függetlenül az Unió egészében érvényesnek kell lenniük.

(25) Ennek a rendeletnek a végrehajtása megkívánja, hogy az ideiglenes és a végleges védintézkedések elfogadása, valamint az előzetes felügyeleti intézkedések bevezetése egységes feltételek mellett történjen. A Bizottságnak ezeket az intézkedéseket a Tanács és az Európai Parlament 182/2011/EU rendeletének megfelelően kell elfogadnia ([1]).

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

▼B

(26) A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni a felügyeleti és az ideiglenes intézkedések elfogadására, tekintettel az ilyen intézkedések hatásaira, valamint – a végleges védintézkedések elfogadásának vonatkozásában – az intézkedések sorrendiségének logikájára. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen lenne helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket fogadjon el,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

1. cikk

(1) Ez a rendelet a harmadik országokból származó termékek behozatalára vonatkozik, az alábbiak kivételével:

a) az 517/94/EK rendelet értelmében különleges behozatali szabályok hatálya alá tartozó textiltermékek;

b) 625/2009/EK tanácsi rendeletben ([1]) felsorolt egyes harmadik országokból származó termékek.

(2) Az (1) bekezdésben említett termékeket az Unióba vámmentesen lehet behozni, és ennek megfelelően az V. fejezet szerinti esetleges védintézkedések sérelme nélkül mennyiségi korlátozás nem vonatkozik rájuk.

II. FEJEZET

UNIÓS TÁJÉKOZTATÁSI ÉS KONZULTÁCIÓS ELJÁRÁS

2. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, amennyiben a behozatal alakulása felügyeleti vagy védintézkedéseket tesz szükségessé. Ennek a tájékoztatásnak a 9. cikkben megállapított feltételek alapján meghatározott rendelkezésre álló bizonyítékokat is tartalmaznia kell. A Bizottság haladéktalanul továbbítja e tájékoztatást az összes tagállamnak.

3. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

([1]) A Tanács 625/2009/EK rendelete (2009. július 7.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 185., 2009.7.17., 1. o.).

▼B

(5) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben az e rendelet 16. cikkével összhangban végleges intézkedés elfogadása céljából írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül le kell zárni, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagoknak a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban vita tárgyát képezte, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, ezen eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban nem képezte vita tárgyát, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, ezen eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

III. FEJEZET

UNIÓS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS

4. cikk

(1) A 7. cikkben foglaltak sérelme nélkül, a vizsgálati eljárást az uniós védintézkedések alkalmazását megelőzően kell lefolytatni.

(2) A 9. cikkben hivatkozott tényezőket alapul véve a vizsgálat során azt kell meghatározni, hogy az érintett termék behozatala az érintett uniós termelők számára komoly kárt okoz-e, vagy ilyen károkozással fenyeget-e.

(3) A következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „komoly károkozás”: az uniós termelők helyzetének általános és jelentős romlása;

b) „komoly károkozással való fenyegetés”: egyértelműen fenyegető komoly károkozás;

c) „uniós termelők”: a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékeknek az Unió területén működő valamennyi vagy azon termelője, akinek hasonló vagy közvetlenül versenyző termékekből álló összetermelése e termékek uniós össztermelésének jelentős részét képezi.

5. cikk

(1) Amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálat megindításához, a Bizottság a tagállamtól kapott tájékoztatás beérkezését követő egy hónapon belül megindítja a vizsgálatot, és értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Az értesítés:

a) tartalmazza a kapott információk összegzését és előírja, hogy minden lényeges információt közölni kell a Bizottsággal;

b) továbbá meghatározza azt az időszakot, amelyen belül az érintett felek írásban közölhetik álláspontjukat és információkat nyújthatnak be, amennyiben ezeket az álláspontokat és információkat figyelembe kell venni a vizsgálat során;

▼B

c) meghatározza továbbá azt az időszakot, amelyen belül az érintett felek a (4) bekezdésnek megfelelően a Bizottságtól szóbeli meghallgatást kérhetnek.

A Bizottság a tagállamokkal együttműködve megkezdi a vizsgálatot.

A Bizottság az információk beérkezését követően főszabályként 21 napon belül tájékoztatja a tagállamokat az információkra vonatkozó elemzéséről.

(2) A Bizottság minden általa szükségesnek tartott információt beszerez, és amennyiben indokoltnak tartja, a tagállamok tájékoztatását követően ezen információk ellenőrzésére tesz kísérletet az importőröknél, kereskedőknél, ügynököknél, termelőknél, kereskedelmi szövetségeknél és szervezeteknél.

E feladat ellátásban a Bizottságot azon tagállam munkatársai segítik, amelynek területén az ellenőrzésekre sor kerül, feltéve, hogy ez a tagállam ezt kéri.

(3) A tagállamok a Bizottság kérésére és az általa meghatározott eljárásoknak megfelelően közlik a Bizottsággal a vizsgálat tárgyát képező termék piaci helyzetének alakulásáról rendelkezésükre álló információkat.

(4) Az (1) bekezdés első albekezdésének megfelelően fellépő érdekelt felek, valamint az exportáló ország képviselői írásbeli kérelemre a vizsgálattal összefüggésben a Bizottság rendelkezésére bocsátott összes információt megtekinthetik (kivéve az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumokat), feltéve, hogy ezek az információk ügyük előterjesztéséhez szükségesek, és a 8. cikk értelmében nem minősülnek titkosnak, továbbá hogy azokat a Bizottság a vizsgálat során felhasználja.

A fellépő érdekelt felek az ezen információkkal kapcsolatos álláspontjukat közölhetik a Bizottsággal. Ezek az álláspontok, amennyiben elegendő bizonyítékkal vannak alátámasztva, figyelembe vehetők.

(5) A Bizottság az érintett feleket meghallgathatja. Az érintett feleket köteles meghallgatni, ha azok az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt időtartamon belül a meghallgatást írásban kérik, és a kérelemben valószínűsítik, hogy a vizsgálat eredményei hatással lehetnek rájuk, és szóbeli meghallgatásuk szükségességét különleges okokkal támasztják alá.

(6) Amennyiben az információk szolgáltatása nem az e rendelet vagy az e rendelet értelmében a Bizottság által meghatározott határidőn belül történik, vagy a vizsgálat komoly akadályba ütközik, akkor a tényállás megállapítására a rendelkezésre álló adatok alapján kerül sor. Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy valamely érintett fél vagy harmadik fél hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, akkor ezeket az információkat figyelmen kívül hagyja és a rendelkezésre álló tényeket használhatja fel.

(7) Amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a vizsgálat megindításához, a tagállamoktól kapott tájékoztatás kézhezvételét követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamokat erről a döntéséről.

▼B

6. cikk

(1) A vizsgálat végén a Bizottság az eredményekről jelentésben számol be a bizottságnak.

(2) Amennyiben a Bizottság a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül azt állapítja meg, hogy nincs szükség uniós felügyeleti vagy védintézkedésekre, a vizsgálatot egy hónapon belül meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 3. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(3) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy uniós felügyeleti vagy védintézkedésekre van szükség, akkor a IV. és V. fejezettel összhangban a szükséges határozatokat legkésőbb a vizsgálat megkezdésétől számított kilenc hónapon belül meghozza. Kivételes esetekben ez a határidő legfeljebb további két hónappal meghosszabbítható; a Bizottság ebben az esetben a meghosszabbítás időtartamáról és indokainak összegzéséről szóló értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

7. cikk

(1) E fejezet rendelkezései nem zárják ki a 10–14. cikk szerinti felügyeleti intézkedések vagy a 15., 16. és 17. cikk szerinti ideiglenes védintézkedések alkalmazását.

Ideiglenes védintézkedések az alábbi esetekben alkalmazandók:

a) kritikus körülmények fennállása esetén, ha a késedelem nehezen helyrehozható károsodást okozna, és így azonnali intézkedésre van szükség; és

b) ha az előzetes megállapítás arra vonatkozó egyértelmű bizonyítékkal szolgál, hogy a megnövekedett behozatal komoly kárt okozott vagy ilyen károkozással fenyeget.

Ezen intézkedések időtartama nem haladhatja meg a 200 napot.

(2) Az ideiglenes védintézkedések a vámok jelenlegi szintjének a növelését jelentik (függetlenül attól, hogy azok értéke nulla vagy annál magasabb), amennyiben ezekkel az intézkedésekkel a komoly károkozás elkerülhető vagy orvosolható.

(3) A Bizottság az összes, még szükséges vizsgálatot haladéktalanul lefolytatja.

(4) Amennyiben az ideiglenes védintézkedéseket komoly károkozás vagy ilyen károkozással való fenyegetés hiánya miatt hatályon kívül helyezik, akkor az ideiglenes intézkedések eredményeként beszedett vámokat hivatalból a lehető leghamarabb vissza kell téríteni. Ebben az esetben a 2913/92/EGK tanácsi rendelet ([1]) 235. cikkében és az azt követő cikkeiben meghatározott eljárás alkalmazandó.

8. cikk

(1) Az e rendelet alkalmazásában kapott információk csak a kért célra használhatók fel.

([1]) A Tanács 2913/92/EGK rendelete (1992. október 12.) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.).

▼B

(2) A Bizottság és a tagállamok – ideértve tisztviselőiket – az információkat nyújtó fél kifejezett engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott, bizalmas jellegű információkat, sem semmilyen egyéb, bizalmas jelleggel közölt információt.

(3) Minden titkos kezelésre irányuló kérelmet meg kell indokolni.

Amennyiben azonban a titkos információkezelés iránti kérelem megalapozatlannak bizonyul, és az információ szolgáltatója nem kívánja az információkat nyilvánosságra hozni vagy engedélyezni azok általánosított vagy összegzett formájú közzétételét, akkor a kérdéses információk figyelmen kívül hagyhatók.

(4) Az információk titkosnak tekintendők, ha közzétételük az információ szolgáltatójára vagy az információ forrására jelentős hátrányt gyakorolna.

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem zárja ki azt, hogy az uniós hatóságok általános információkra és különösen olyan indokokra hivatkozzanak, amelyeken az e rendelet szerint hozott határozatok alapulnak. E hatóságoknak azonban figyelembe kell venniük az érintett jogi és természetes személyek ahhoz fűződő jogos érdekeit, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.

9. cikk

(1) A behozatal alakulása, az arra vonatkozó feltételek és a behozatalból származó, az uniós termelőket érő vagy azokat fenyegető komoly károk vizsgálata során különösen az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:

a) a behozatal mennyisége, különösen az, hogy történt-e jelentős növekedés akár abszolút értelemben, akár az Unión belüli termelésre vagy fogyasztásra nézve;

b) a behozatali árak, különösen az, hogy történt-e jelentős alákínálás hasonló, az Unióban előállított termék árával összehasonlítva;

c) az uniós termelőket ebből következően érő hatás, amit egyes, többek között az alábbi gazdasági mutatók alakulása jelez:

— termelés,

— kapacitáskihasználás,

— készletek,

— eladások,

— piaci részesedés,

— árak (azaz az árak leszorítása vagy a rendszerint bekövetkező áremelkedések megakadályozása),

— nyereségek,

▼B

— a felhasznált tőke megtérülése,

— cash-flow,

— foglalkoztatás;

d) egyéb tényezők, kivéve a behozatal olyan alakulása, amely az érintett uniós termelőknek kárt okoz, vagy okozhat.

(2) Komoly károkozással való fenyegetés esetén a Bizottságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy egyértelműen előrelátható-e az, hogy egy adott helyzet tényleges károkozáshoz vezethet.

Ebben a vonatkozásban olyan tényezők vehetők figyelembe, mint:

a) az Unióba irányuló kivitelek növekedési üteme;

b) a származási vagy exportáló országban már meglevő vagy belátható időn belül fennálló kiviteli kapacitás, és annak a valószínűsége, hogy az ebből származó kivitel az Unióba irányul majd.

IV. FEJEZET

FELÜGYELET

10. cikk

(1) Amennyiben az Unió érdekei úgy kívánják, és az e rendelet szerinti valamely harmadik országból származó termék behozatalának alakulása az uniós termelők számára károkozással fenyeget, az adott termék behozatalát az alábbiak szerint lehet felügyelni:

a) visszamenőleges uniós felügyelet a (2) bekezdésben említett határozatban meghatározott rendelkezésekkel összhangban;

b) előzetes uniós felügyelet a 11. cikkel összhangban.

(2) A felügyelet elrendeléséről szóló határozatot a Bizottság a 3. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében, végrehajtási jogi aktus révén hozza meg.

(3) A felügyeleti intézkedések érvényességének időtartama korlátozott. Egyéb rendelkezés hiányában ezek az intézkedések a bevezetésüket követő hat hónap után következő újabb hat hónapos időszak lejártakor érvényüket veszítik.

11. cikk

(1) Az előzetes uniós felügyelet alá tartozó termékek szabad forgalomba bocsátásának felügyeleti okmány bemutatása a feltétele. Ezt az okmányt a tagállamok által kijelölt illetékes hatóságnak térítésmentesen a kért mennyiség egészére vonatkozóan és az attól számított legfeljebb öt munkanapon belül, hogy az illetékes nemzeti hatóság bármely uniós importőr nyilatkozatát kézhez vette, záradékkal kell ellátnia, függetlenül attól, hogy ez utóbbinak hol van az Unión belüli üzletviteli helye. Ellenkező bizonyíték hiányában e nyilatkozat legkésőbb a benyújtását követő három munkanapon belül az illetékes nemzeti hatóság részére kézbesítettnek tekintendő.

(2) A felügyeleti okmányt az I. mellékletben szereplő mintának megfelelő formanyomtatvány alapján kell kiállítani.

▼B

A felügyelet megindításáról szóló határozat eltérő rendelkezése hiányában a felügyeleti okmány iránti, importőr által benyújtott kérelem csak az alábbiakat tartalmazza:

a) kérelmező teljes neve és címe (ideértve a telefon- és telefaxszámokat és minden egyéb olyan számokat, ami az illetékes nemzeti hatóság számára a kérelmezőt azonosítja), valamint a kérelmező héa-nyilvántartási számát, amennyiben hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett;

b) adott esetben a nyilatkozattevő vagy a kérelmező által kijelölt képviselő teljes neve és címe (ideértve a telefon- és telefaxszámokat);

c) az áruk megnevezése, a következő adataik megadásával:

— kereskedelmi név,

— a megfelelő Kombinált Nómenklatúra szerinti kód,

— származási és feladó ország;

d) a bejelentett mennyiség kilogrammban és, adott esetben, bármely kiegészítő mértékegységben (pár, tétel stb.);

e) EU-határparitáson számított CIF-ár EUR-ban kifejezve;

f) a következő nyilatkozat, dátummal és a kérelmező aláírásával, valamint a kérelmező nevének nyomtatott nagybetűkkel történő kiírásával:

„Alulírott igazolom, hogy a kérelemben feltüntetett adatokat jóhiszeműen és legjobb tudomásom szerint a valóságnak megfelelően adtam meg, és az Unió területén letelepedett személy vagyok.”

(3) A felügyeleti okmány az azt kibocsátó tagállamtól függetlenül az Unió egész területén érvényes.

(4) Az érintett termék szabad forgalomba bocsátását nem zárja ki annak megállapítása, ha az ügylet során alkalmazott egységár kevesebb, mint 5 %-kal meghaladja a felügyeleti okmányban feltüntetett árat, vagy ha a behozandó termékek összértéke vagy mennyisége kevesebb, mint 5 %-kal meghaladja a felügyeleti okmányban feltüntetett értéket vagy mennyiséget. A Bizottság, meghallgatva a bizottságban elhangzott véleményeket, valamint figyelembe véve a termékek jellegét és az érintett ügyletek egyéb különleges jellemzőit, eltérő százalékot is meghatározhat, amely azonban rendes körülmények között nem haladhatja meg a 10 %-ot.

(5) A felügyeleti okmányok csak addig használhatók fel, amíg az érintett ügyletek vonatkozásában a behozatal liberalizációjára vonatkozó intézkedések hatályban vannak. A felügyeleti okmányok a termékek jellegére, valamint az ügyletek egyéb különleges jellemzőire tekintettel meghatározott időszak lejártát követően nem használhatók fel.

(6) Amennyiben a 10. cikk értelmében hozott határozat előírja, az uniós felügyelet alatt álló termékek származását származási bizonyítvánnyal kell igazolni. E bekezdés nem érinti az ilyen bizonyítvány bemutatására vonatkozó egyéb rendelkezéseket.

▼B

(7) Amennyiben az előzetes uniós felügyelet alatt álló termékre valamely tagállamban regionális védintézkedések vonatkoznak, abban az esetben a behozatali okmányt az ezen tagállam által kiadott felügyeleti engedély helyettesítheti.

(8) A felügyeleti okmány és annak kivonatai két példányban készülnek, az egyik példány a „Tulajdonos eredeti példánya” jelöléssel és 1-es számmal jelölve, amelyet a kérelmező részére állítanak ki, és a másik „Az illetékes hatóság példánya” jelöléssel és 2-es számmal, az okmányt kibocsátó hatóságnál kerül elhelyezésre. Adminisztratív okokból az illetékes hatóság kiegészítő példányokat mellékelhet a 2. nyomtatványhoz.

(9) A nyomtatványok fehér, famentes papíron kerülnek kinyomtatásra, amely írásra készült és amelynek súlya négyzetméterenként 55 és 65 gramm között van. Mérete: 210 × 297 mm; a sorok közötti gépelési távolság 4,24 mm (egyhatod hüvelyk); a nyomtatványok formai elrendezését pontosan követni kell. Az 1. számú példány mindkét oldala, mely maga a felügyeleti okmány, emellett rendelkezik egy sárga nyomtatott guilloche-mintájú háttérrel a mechanikai vagy vegyi eszközökkel történő hamisítás megelőzésére.

(10) A tagállamok felelősek a nyomtatványok kinyomtatásáért. A nyomtatványokat azon tagállam által kijelölt nyomdák is kinyomtathatják, amelyben letelepedtek. Az utóbbi esetben a tagállam által történő kijelölésre vonatkozó utalásnak meg kell jelennie valamennyi nyomtatványon. Minden nyomtatványnak tartalmaznia kell a nyomda nevére és címére vonatkozó utalást vagy egy olyan jelölést, mely lehetővé teszi annak azonosítását.

12. cikk

Amennyiben valamely termék behozatala nem került előzetes uniós felügyelet alá, a Bizottság a 17. cikknek megfelelően bevezethet olyan felügyeletet, amely az Unió egy vagy több térségébe irányuló behozatalra korlátozódik. Amint meghozta határozatát a felülvizsgálat megindításáról, a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat.

13. cikk

(1) A regionális felügyelet alá tartozó termékek az érintett régióban csak felügyeleti okmány bemutatásával bocsáthatók szabad forgalomba. Ezt az okmányt az érintett tagállam(ok) által kijelölt illetékes hatóságnak térítésmentesen a kért mennyiség egészére vonatkozóan, az azt követő legfeljebb öt munkanapon belül, hogy az illetékes nemzeti hatósághoz bármely uniós importőr nyilatkozata kézhez vette, záradékkal kell ellátnia, függetlenül attól, hogy ez utóbbi az Unión belül hol végzi üzleti tevékenységét. Ellenkező bizonyíték hiányában ezt a nyilatkozatot legkésőbb a benyújtását követő három munkanapon belül az illetékes nemzeti hatóság részére kézbesítettnek kell tekinteni. A felügyeleti okmányok csak addig használhatók fel, amíg az érintett ügyleteket tekintve a behozatal liberalizációjára vonatkozó intézkedések hatályban vannak.

(2) A 11. cikk (2) bekezdését alkalmazni kell.

14. cikk

(1) Uniós vagy regionális felügyelet esetén minden hónap első tíz napján belül a tagállamok közlik a Bizottsággal:

a) előzetes felügyelet esetén a CIF-áron számított pénzösszegeket és árumennyiségeket, amelyekre vonatkozóan az előző időszakban a felügyeleti okmányok kibocsátása megtörtént;

▼B

b) minden esetben az a) pontban említett időszakot megelőző időszak alatti behozatalt.

A tagállamok által nyújtott információkat termékek és ország szerinti bontásban kell megadni.

A felügyeleti intézkedésekkel egy időben és ugyanazon eljárás keretében eltérő rendelkezések is meghatározhatók.

(2) Amennyiben a termékek jellege vagy különleges körülmények ezt szükségessé teszik, a Bizottság saját kezdeményezésére vagy tagállam kérésére a fenti információk benyújtására előírt időpontokat módosíthatja.

(3) A Bizottság erről értesíti a tagállamokat.

V. FEJEZET

VÉDINTÉZKEDÉSEK

15. cikk

(1) Amennyiben valamely terméket olyan megnövekedett mennyiségben, illetve olyan feltételek vagy kikötések mellett hoznak be az Unióba, amely az uniós termelők számára komoly kárt okoz, vagy ilyen károkozással fenyeget, a Bizottság az Unió érdekeinek a védelmében saját kezdeményezésére vagy valamelyik tagállam kérésére:

a) korlátozhatja a 11. cikk szerint alkalmazandó és ezen intézkedés hatálybalépését követően kiadandó felügyeleti okmányok érvényességének időtartamát;

b) megváltoztathatja az érintett termékre vonatkozó behozatali szabályokat azáltal, hogy a szabad forgalomba bocsátást behozatali engedély bemutatásától teszi függővé, amelyet a Bizottság által meghatározott rendelkezések és korlátok alapján adnak meg.

Az a) és b) pontokban említett intézkedések azonnal alkalmazandók.

(2) WTO-tagországokkal szemben az (1) bekezdésben említett intézkedések csak akkor hozhatók, ha az említett bekezdés első albekezdésében szereplő két feltétel teljesül.

(3) Kontingens meghatározása esetén különösen az alábbiakat kell figyelembe venni:

a) a hagyományos kereskedelmi forgalom lehetőség szerinti fenntartásának a kívánatossága;

b) valamely, az e fejezet értelmében vett védintézkedés hatálybalépését megelőzően és szokványos kereskedelmi feltételekkel megkötött szerződések alapján kivitt árucikkek mennyiségét, amennyiben e szerződésekről a Bizottságot az érintett tagállam értesítette;

c) a kontingens kialakításánál kitűzött cél veszélyeztetésének elkerülése iránti igény.

▼B

Egyik kontingens sem alakítható ki alacsonyabban, mint a rendelkezésre álló statisztikákkal alátámasztott utolsó három reprezentatív év alatti behozatal átlagos szintje, kivéve, ha a komoly károkozás elkerülése vagy orvoslása érdekében ettől eltérő szintre van szükség.

(4) Amennyiben egy kontingens a szállító országok között kerül felosztásra, a felosztásról ezen országok közül azokkal lehet megállapodni, amelyeknek az érintett termék Unióba történő behozatalában jelentősen érdekeltek.

Amennyiben ez nem lehetséges, a kontingenst a szállító országok között aszerint kell felosztani, hogy egy korábbi reprezentatív időszak során milyen arányban részesültek az érintett termék Unióba történő behozatalából, megfelelő módon figyelembe véve minden olyan különleges tényezőt, amely az adott termék kereskedelmét befolyásolhatta, vagy befolyásolhatja.

Feltéve, hogy eleget tesz az annak biztosítására vonatkozó kötelezettségének, hogy a konzultációk a WTO védintézkedésekkel foglalkozó bizottságának a keretében folyjanak, az Unióba súlyos károkozás esetén eltérhet ettől a felosztási módszertől, amennyiben az érintett termék vonatkozásában az egy vagy több szállító országból származó behozatal aránytalan mértékben megnövekedett a behozatal egy korábbi reprezentatív időszak alatti összes növekedéséhez képest.

(5) Az e cikk szerinti rendelkezések a hatálybalépésüket követően szabad forgalomba bocsátott minden termékre alkalmazandók. A 17. cikknek megfelelően ezek az Unió egy vagy több térségére korlátozhatók.

Ezen intézkedések azonban nem akadályozhatják meg a már az Unió felé tartó termékek szabad mozgását, feltéve, hogy a termékek rendeltetési állomása nem változtatható meg, és azokat a termékeket, amelyek a 10. és 11. cikk értelmében csak felügyeleti okmány bemutatása esetén bocsáthatók szabad forgalomba, ténylegesen ilyen okmány kíséri.

(6) Amennyiben valamely tagállam a Bizottság beavatkozását kérte, a Bizottság a 3. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében vagy – sürgős esetben – a 3. cikk (4) bekezdésének megfelelően eljárva, a kérelem kézhezvételétől számított legfeljebb öt munkanapon belül meghozza döntését.

16. cikk

Amennyiben az Unió érdekei úgy kívánják, a Bizottság a 3. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében és a III. fejezet rendelkezéseinek megfelelően eljárva meghozhatja a megfelelő intézkedéseket annak megakadályozására, hogy egy termék olyan jelentősen megnövekedett mennyiségben, illetve olyan feltételek vagy kikötések mellett kerüljön behozatalra az Unióba, ami a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékek uniós termelőinek komoly kárt okoz, vagy ilyen károkozással fenyeget.

A 15. cikk (2)–(5) bekezdését alkalmazni kell.

17. cikk

Amennyiben különösen a 9. cikkben említett tényezők alapján bebizonyosul, hogy az intézkedések elfogadására vonatkozó, a 10. és 15. cikk alapján meghatározott feltételek az Unió egy vagy több térségében teljesülnek, a Bizottság a megoldási alternatívák vizsgálatát követően az érintett térség(ek)re vonatkozóan kivételesen korlátozott felügyeleti vagy védintézkedések alkalmazását engedélyezheti, feltéve, hogy úgy ítéli meg, ezen intézkedések e szinten történő alkalmazása megfelelőbb megoldást jelent, mint az uniós szinten történő.

▼B

Ezeknek az intézkedéseknek átmenetieknek kell lenniük, és ezek a lehető legkisebb mértékben zavarhatják a belső piac működését.

Az intézkedéseket a 10. és a 15. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban kell meghozni.

18. cikk

Nem alkalmazható védintézkedés a WTO fejlődő tagországától származó termékre mindaddig, amíg ezen országnak az érintett termék uniós behozatalában levő részesedése nem haladja a meg 3 %-ot, feltéve, hogy a 3 %-nál kevesebb behozatali részesedésű WTO fejlődő tagországok együttesen nem tesznek ki 9 %-nál többet az érintett termék Unióba irányuló összes behozatalából.

19. cikk

(1) A védintézkedések időtartamát a komoly károkozás elkerüléséhez vagy orvoslásához, valamint az uniós termelők részéről történő hozzáigazítás elősegítéséhez szükséges időszakra kell korlátozni. Ez az időszak nem haladhatja meg a négy évet, beleértve az esetleges ideiglenes rendelkezések időtartamát is.

(2) Ez a kezdeti időszak a 15. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdésében említett intézkedések kivételével meghosszabbítható, feltéve, hogy megállapítást nyer:

a) a védintézkedésre a komoly károkozás megakadályozása vagy orvoslása érdekében továbbra is szükség van;

b) az uniós termelők részéről a hozzáigazítás bizonyíthatóan megtörtént.

(3) A meghosszabbításra vonatkozó intézkedéseket a III. fejezet rendelkezéseivel összhangban és az eredeti intézkedésekre érvényes eljárások keretében kell elfogadni. Az így meghosszabbított intézkedés nem lehet korlátozóbb jellegű, mint az eredeti érvényességi időszak végén.

(4) Amennyiben az intézkedés időtartama meghaladja az egy évet, az intézkedést az alkalmazási időszak során rendszeres időközönként fokozatosan liberalizálni kell, ideértve a meghosszabbítási időszakot is.

(5) Valamely védintézkedés teljes alkalmazási időszaka – ideértve az ideiglenes rendelkezések alkalmazási időszakát, a kezdeti alkalmazási időszakot és annak esetleges meghosszabbításait is – nem haladhatja meg a nyolc évet.

20. cikk

(1) Amíg a IV. és V. fejezetnek megfelelően alkalmazott felügyeleti vagy védintézkedések alkalmazása tart, a Bizottság akár tagállami kérésre, akár saját kezdeményezés alapján, és a három évet meghaladó időtartamú intézkedések esetében legkésőbb azok alkalmazási idejének feléig:

a) megvizsgálhatja az intézkedés hatásait;

b) meghatározhatja, hogy szükség van-e a liberalizáció ütemének a felgyorsítására, és ha igen, miként;

▼B

c) megállapíthatja, hogy továbbra is szükség van-e az intézkedés alkalmazására.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy továbbra is szükség van az intézkedés alkalmazására, értesíti erről a tagállamokat.

(2) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely, a 10., 12., 15., 16. vagy 17. cikkben említett felügyeleti vagy védintézkedést vissza kell vonni vagy módosítani kell, a 3. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva visszavonja vagy módosítja azt.

Amennyiben a határozat regionális felügyeleti intézkedésekre vonatkozik, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő hatodik naptól alkalmazandó.

21. cikk

(1) Amennyiben egy termék behozatala már védintézkedés hatálya alá tartozott, az adott termékre további ilyen intézkedés az előző intézkedés időtartamának megfelelő hosszúságú időszak elteltéig nem alkalmazható. Ez az időszak két évnél nem lehet rövidebb.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül, 180 napos vagy ennél rövidebb védintézkedés ismételten kiszabható egy termék behozatalára, ha

a) legalább egy év telt el az érintett termék behozatalára vonatkozó védintézkedés bevezetésének napja óta; és

b) ez a védintézkedés ugyanarra a termékre nem vonatkozott kettőnél több alkalommal az intézkedés bevezetésének napját közvetlenül megelőző ötéves időszakban.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

22. cikk

Amennyiben az Unió érdekei úgy kívánják, a Bizottság a 3. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében jogalkotási aktusok végrehajtását szolgáló megfelelő intézkedéseket fogadhat el annak érdekében, hogy az Unió, vagy az összes tagállam – különösen az alapanyag-kereskedelemmel kapcsolatos – jogainak és kötelezettségeinek nemzetközi szinten történő gyakorlása, illetve teljesítése lehetővé váljon.

23. cikk

A Bizottság az 1225/2009/EK tanácsi rendelet ([1]) 22a. cikkének megfelelően az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott, a kereskedelmi védintézkedések alkalmazásáról és végrehajtásáról szóló éves jelentésében tájékoztatást ad e rendelet végrehajtásáról.

([1]) A Tanács 1225/2009/EK rendelete (2009. november 30.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.).

▼B

24. cikk

(1) Ez a rendelet nem zárja ki az Unió és a harmadik országok közötti megállapodások külön rendelkezésein alapuló kötelezettségek teljesítését.

(2) Az egyéb uniós rendelkezések sérelme nélkül e rendelet nem zárja ki az a következő tagállami intézkedések elfogadását vagy alkalmazását:

a) a közerkölcs, a közérdek vagy a közbiztonság, valamint az emberek, állatok vagy növények egészségének és életének a védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékű nemzeti kincsek védelme, vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme alapján tilalmakat, mennyiségi korlátozások vagy felügyeleti intézkedések;

b) devizára vonatkozó különös alaki követelmények;

c) a nemzetközi megállapodások alapján az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel összhangban bevezetett alaki követelmények.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdés alapján bevezetni vagy módosítani kívánt intézkedésekről, illetve alaki követelményekről.

Rendkívül sürgős esetekben a nemzeti intézkedéseket vagy alaki követelményeket azok elfogadása után azonnal közlik a Bizottsággal.

25. cikk

(1) E rendelet nem érinti a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról szóló szabályozások és az azokból következő uniós vagy nemzeti igazgatási előírások és a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó árukra vonatkozó különös szabályozások alkalmazását. Ez a rendelet e szabályozások kiegészítéseként érvényesül.

(2) A 10–14. és a 21. cikket nem kell alkalmazni az (1) bekezdésben említett szabályozások hatálya alá tartozó azon termékekre, amelyeknél a harmadik országokkal folytatott kereskedelemre vonatkozó uniós szabályok engedély vagy egyéb behozatali okmány bemutatását teszik szükségessé.

A 15., 17. és a 20–24. cikk nem kell alkalmazni azon termékekre, amelyeknél az említett szabályok mennyiségi behozatali korlátozások alkalmazását írják elő.

26. cikk

A 260/2009/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

27. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼C1

I. MELLÉKLET

EURÓPAI UNIÓ **FELÜGYELETI OKMÁNY**

A kérelmező példánya

1	1. **Kérelmező** *(név, teljes cím, ország, HÉA-szám)*	2. **Kibocsátási szám**
		3. **A behozatal tervezett helye és ideje**
		4. **A kibocsátó illetékes hatóság** *(név, cím, telefonszám)*
	5. **Nyilatkozattevő/képviselő** *(név és teljes cím)*	6. **Származási ország** *(és geonómenklatúra kód)*
		7. **Feladási ország** *(és geonómenklatúra kód)*
		8. **Az érvényesség utolsó napja**
1		

9. **Árumegnevezés**	10. **KN-kód és árukategória**	
	11. **Mennyiség kilogrammban (nettó tömeg) vagy kiegészítő mértékegységekben kifejezve**	
	12. **EU határparitáson számított CIF-ár euróban kifejezve**	
13. **További megjegyzések**		
14. **Az illetékes hatóság záradéka** Dátum: ..... Aláírás: ..... (Pecsét)		

▼C1

<table>
<tr><td colspan="4">15. JÓVÁÍRÁSOK
A 17. oszlop 1. részében a rendelkezésre álló mennyiséget, és annak 2. részében a jóváírt mennyiséget tüntesse fel</td></tr>
<tr><td colspan="2">16. Nettó mennyiség (nettó tömeg vagy más mértékegység az egység megjelölésével)</td><td rowspan="2">19. Vámokmány (típusa és száma) vagy kivonatszám és a jóváírás dátuma</td><td rowspan="2">20. A jóváíró hatóság neve, tagállama, pecsétje és aláírása</td></tr>
<tr><td>17. Számmal</td><td>18. Betűvel, a jóváírt mennyiségre vonatkozóan</td></tr>
<tr><td>1.</td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td></tr>
<tr><td>2.</td></tr>
<tr><td>1.</td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td></tr>
<tr><td>2.</td></tr>
<tr><td>1.</td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td></tr>
<tr><td>2.</td></tr>
<tr><td>1.</td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td></tr>
<tr><td>2.</td></tr>
<tr><td>1.</td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td></tr>
<tr><td>2.</td></tr>
<tr><td>1.</td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td></tr>
<tr><td>2.</td></tr>
<tr><td>1.</td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td></tr>
<tr><td>2.</td></tr>
</table>

A kiegészítő oldalak ide csatolandók.

▼C1

EURÓPAI UNIÓ **FELÜGYELETI OKMÁNY**

2	1. **Kérelmező** *(név, teljes cím, ország, HÉA-szám)*	2. **Kibocsátási szám**
Az illetékes hatóság példánya		3. **A behozatal tervezett helye és ideje**
		4. **A kibocsátó illetékes hatóság** *(név, cím, telefonszám)*
	5. **Nyilatkozattevő/képviselő** *(név és teljes cím)*	6. **Származási ország** *(és geonómenklatúra kód)*
		7. **Feladási ország** *(és geonómenklatúra kód)*
		8. **Az érvényesség utolsó napja**
2		

9. **Árumegnevezés**	10. **KN-kód és árukategória**
	11. **Mennyiség kilogrammban (nettó tömeg) vagy kiegészítő mértékegységekben kifejezve**
	12. **EU határparitáson számított CIF-ár euróban kifejezve**
13. **További megjegyzések**	
14. **Az illetékes hatóság záradéka** Dátum: ..... Aláírás: ..... (Pecsét)	

▼C1

15. **JÓVÁÍRÁSOK** A 17. oszlop 1. részében a rendelkezésre álló mennyiséget, és annak 2. részében a jóváírt mennyiséget tüntesse fel				
16. **Nettó mennyiség** (nettó tömeg vagy más mértékegység az egység megjelölésével)		19. **Vámokmány** (típusa és száma) **vagy kivonatszám és a jóváírás dátuma**	20. **A jóváíró hatóság neve, tagállama, pecsétje és aláírása**	
17. **Számokkal**	18. **Betűvel, a jóváírt mennyiségre vonatkozóan**			
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				

A kiegészítő oldalak ide csatolandók.

▼B

II. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS MÓDOSÍTÁSA

A Tanács 260/2009/EK rendelete (HL L 84., 2009.3.31., 1. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 37/2014/EU rendelete (HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)	Kizárólag a melléklet 19. pontja

▼B

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

260/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
4. cikk	3. cikk
5. cikk	4. cikk
6. cikk	5. cikk
7. cikk	6. cikk
8. cikk	7. cikk
9. cikk	8. cikk
10. cikk	9. cikk
11. cikk	10. cikk
12. cikk	11. cikk
13. cikk	12. cikk
14. cikk	13. cikk
15. cikk	14. cikk
16. cikk	15. cikk
17. cikk	16. cikk
18. cikk	17. cikk
19. cikk	18. cikk
20. cikk	19. cikk
21. cikk	20. cikk
22. cikk	21. cikk
23. cikk	22. cikk
23a. cikk	23. cikk
24–27. cikk	24–27. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
III. melléklet	III. melléklet